Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 29/2012

(2012. gada 13. janvāris)

par olīveļļas tirdzniecības standartiem

(kodificēta redakcija)

(OV L 12, 14.1.2012., 14. lpp.)

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 80, 20.3.2012., 39. lpp. (29/2012)

▼B

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 29/2012

(2012. gada 13. janvāris)

par olīveļļas tirdzniecības standartiem

(kodificēta redakcija)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007 ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") ([1]), un jo īpaši tās 113. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 121. panta pirmās daļas a) punktu saistībā ar tās 4. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas 2002. gada 13. jūnija Regula (EK) Nr. 1019/2002 par olīveļļas tirdzniecības standartiem ([2]) ir vairākas reizes būtiski grozīta ([3]). Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā regula ir jākodificē.

(2) Olīveļļai piemīt noteiktas īpašības, jo īpaši organoleptiskās un uztura īpašības, kuras, ņemot vērā tās ražošanas izmaksas, nodrošina tai relatīvi augstu cenu tirgū, salīdzinot ar lielāko daļu citu augu eļļu. Ievērojot šo tirgus situāciju, būtu jānosaka tirdzniecības standarti olīveļļai, kas jo īpaši ietvertu konkrētus marķēšanas noteikumus, kuri papildinātu tos, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvā 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ([4]) un jo īpaši tās 2. pantā iekļautos principus.

(3) Lai garantētu pārdoto olīveļļu autentiskumu, mazumtirdzniecībai būtu jāparedz nelieli iepakojumi ar atbilstīgu noslēgšanas sistēmu. Tomēr dalībvalstīm būtu jādod iespēja atļaut lielāku iepakojumu kolektīviem uzņēmumiem.

(4) Papildus obligātajiem aprakstiem, kas paredzēti dažādām olīveļļas kategorijām Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118. pantā, patērētāji būtu jāinformē par piedāvātās olīveļļas tipu.

([1]) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
([2]) OV L 155, 14.6.2002., 27. lpp.
([3]) Sk. I pielikumu.
([4]) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

▼B

(5) Sakarā ar lauksaimniecības tradīcijām un vietējiem ekstrahēšanas un samaisīšanas paņēmieniem neapstrādātas pārtikas olīveļļas, kas tieši pārdotas, atkarībā no to ģeogrāfiskās izcelsmes var būt ar būtiski atšķirīgu garšu un kvalitāti. Rezultātā vienas kategorijas eļļas cenas var būt atšķirīgas, tas savukārt traucē tirgum. Citu kategoriju pārtikas olīveļļām nav ievērojamu atšķirību saistībā ar izcelsmi, un izcelsmes norāde uz šādas eļļas tiešā patērētājiem domātā iepakojuma varētu vedināt uz domu par to, ka kvalitātes atšķirības patiešām pastāv. Tāpēc, lai nodrošinātu netraucētu pārtikas olīveļļu tirgus darbību, būtu jāizveido Savienības obligāto režīmu izcelsmes apzīmējumiem, kas būtu attiecināmi vienīgi uz neapstrādātu augstākā labuma olīveļļu un neapstrādātu olīveļļu, kas atbilst precīziem nosacījumiem. Līdz 2009. gadam piemērotie fakultatīvie pasākumi ir izrādījušies nepietiekami, lai novērstu patērētāju maldināšanu attiecībā uz neapstrādātas olīveļļas faktiskajām īpašībām šajā ziņā. Turklāt ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ([1]), ir paredzēti izsekojamības noteikumi, ko piemēro kopš 2005. gada 1. janvāra. Ņemot vērā tirgus dalībnieku un pārvalžu gūto pieredzi šajā jomā, ir nosakāma obligāta neapstrādātas augstākā labuma olīveļļas un neapstrādātas olīveļļas izcelsmes marķēšana.

(6) Var turpināt izmantot esošās tirdzniecības markas, kas ietver ģeogrāfiskās norādes, ar noteikumu, ka tās ir agrāk reģistrētas saskaņā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmo direktīvu 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm ([2]), vai Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi ([3]).

(7) Uz reģionālas izcelsmes nosaukumu var attiekties aizsargāts cilmes nosaukums (ACN) vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AĢN) saskaņā ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ([4]). Lai neradītu neskaidrības patērētājiem un tādējādi arī traucējumus tirgū, reģionālās izcelsmes apzīmējumi būtu jārezervē aizsargātajiem cilmes nosaukumiem vai aizsargātajām ģeogrāfiskajām izcelsmes norādēm. Attiecībā uz importa olīveļļām jāievēro noteikumi, kas piemērojami nepreferenciālas izcelsmes jomā, kuri paredzēti Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ([5]).

([1]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
([2]) OV L 40, 11.2.1989., 1. lpp.
([3]) OV L 78, 24.3.2009., 1. lpp.
([4]) OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.
([5]) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

▼B

(8) Ja neapstrādātas olīveļļas izcelsmes apzīmējums attiecas uz Savienību vai uz dalībvalsti, ir jāatceras, ka eļļas kvalitāti un garšu ietekmē ne tikai izmantotās olīvas, bet arī ekstrahēšanas metodes un paņēmieni. Līdz ar to izcelsmes apzīmējumam ir jāattiecas uz ģeogrāfisko apgabalu, kur ir iegūta olīveļļa un kurš parasti ir apgabals, kur eļļa ir ekstrahēta no olīvām. Tomēr dažos gadījumos eļļu ekstrahē citā vietā, kas nav tā, kur olīvas novāktas, un šai informācijai būtu jāparādās uz iepakojuma vai etiķetēs, kas piestiprinātas iepakojumam, lai nodrošinātu, ka patērētāji nav maldināti un ka olīveļļas tirgus nav traucēts.

(9) Savienībā ievērojamu daļu neapstrādātas augstākā labuma olīveļļas un neapstrādātas olīveļļas veido vairāku dalībvalstu un trešo valstu izcelsmes eļļu maisījumi. Ir jāparedz vienkārši noteikumi šādu maisījumu izcelsmes marķēšanai.

(10) Saskaņā ar Direktīvu 2000/13/EK ar norādēm uz marķējuma nevar maldināt pircēju jo īpaši attiecībā uz konkrētās olīveļļas īpašībām vai piešķirot tai neesošas īpašības, vai par īpašām nosaucot īpašības, kas piemīt lielākajai daļai eļļu. Turklāt dažām bieži lietotām neobligātām norādēm, kas ir raksturīgas olīveļļai, arī ir nepieciešami saskaņoti noteikumi, lai tās tiktu precīzi definētas un to patiesumu varētu pārbaudīt. Jēdzieniem "aukstā presēšana" un "aukstā ekstrakcija" attiecīgi būtu jāatbilst tehniski definētai tradicionālai ražošanas metodei. Starptautiskā Olīvu padome (SOP), pārskatot savu neapstrādātas olīveļļas organoleptiskās novērtēšanas metodi, definēja noteiktus terminus neapstrādātas augstākā labuma olīveļļas un neapstrādātas olīveļļas organoleptisko īpašību raksturošanai. Šādu terminu izmantošana neapstrādātas augstākā labuma olīveļļas un neapstrādātas olīveļļas marķējumā jāatļauj tikai attiecībā uz eļļu, kas novērtēta ar attiecīgo analīzes metodi. Ir vajadzīgi pārejas pasākumi noteiktiem tirgus dalībniekiem, kas patlaban izmanto rezervētos terminus. Izolēta norāde uz skābumu neliecina par absolūtas kvalitātes mērogu un ir maldinoša patērētājiem, jo šis faktors atbilst kvalitātes vērtībai tikai saistībā ar citām attiecīgās olīveļļas īpašībām. Tādējādi, ņemot vērā dažu norāžu izplatību un to ekonomiskās nozīmes palielināšanos, būtu jānosaka objektīvi to izmantošanas kritēriji, lai ieviestu skaidrību olīveļļas tirgū.

(11) Būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu to, ka pārtika, kas satur olīveļļu, nemaldinātu patērētājus, uzsverot olīveļļas slavu bez norādēm uz produkta faktisko sastāvu. Tādēļ uz etiķetēm skaidri jānorāda olīveļļas procentuālais sastāvs un noteiktas norādes, kas raksturīgas produktiem, kuri sastāv tikai no augu eļļu maisījuma. Turklāt jāņem vērā īpašie noteikumi, kas izklāstīti noteiktās regulās, kuras attiecas konkrēti uz olīveļļas produktiem.

▼B

(12) Olīveļļas kategoriju nosaukumi atbilst fizikālajām un ķīmiskajām, un organoleptiskajām īpašībām, kas ir izklāstītas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XVI pielikumā un Komisijas 1991. gada 11. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2568/91 par olīveļļas un olīvu izspaidu eļļas īpašībām un attiecīgajām analīzes metodēm [1]. Visas citas norādes uz etiķetēm ir jāapstiprina ar objektīviem elementiem, lai nodrošinātu to, ka patērētāji netiek maldināti un konkurence attiecīgo eļļu tirgū nav izkropļota.

(13) Saskaņā ar pārbaužu sistēmu, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 113. panta 3. punkta otrajā daļā, dalībvalstīm atkarībā no norādēm, kam ir jābūt uz etiķetes, ir jāparedz sniedzamie pierādījuma elementi un sankcijas. Pierādījuma elementi, *a priori* neizslēdzot nevienu no iespējām, var būt konstatēti fakti, analīžu rezultāti vai ticami dokumenti un administratīva vai grāmatvedības informācija.

(14) Sakarā ar to, ka par marķēšanu atbildīgo uzņēmumu kontrole ir jāveic dalībvalstī, kur tie ir reģistrēti, ir jāparedz procedūra administratīvai sadarbībai starp Komisiju un dalībvalstīm, kurās eļļu laiž tirgū.

(15) Lai izvērtētu šajā regulā paredzēto sistēmu, attiecīgajām dalībvalstīm ir jāziņo par apstākļiem un grūtībām, ar ko tās saskaras.

(16) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Neskarot Direktīvā 2000/13/EK un Regulā (EK) Nr. 510/2006 paredzētos noteikumus, šajā regulā ir noteikti īpaši mazumtirdzniecības standarti olīveļļai un olīvu izspaidu eļļai, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XVI pielikuma 1. punkta a) un b) apakšpunktā, 3. un 6. punktā.

2. Šajā regulā mazumtirdzniecība ir kādas 1. punktā minētas eļļas pārdošana galapatērētājam neapstrādātā veidā vai kāda pārtikas produkta sastāvā.

2. pants

Eļļas, kas minētas 1. panta 1. punktā, piedāvā galapatērētājam iepakojumā, kura maksimālā ietilpība ir pieci litri. Šāds iepakojums ir aprīkots ar atvēršanas sistēmu, kuru pēc pirmās atvēršanas reizes vairs nevar aizvērt, un ir marķēts saskaņā ar 3. līdz 6. pantu.

[1] OV L 248, 5.9.1991., 1. lpp.

▼B

Tomēr attiecībā uz eļļām, kas paredzētas patēriņam restorānos, slimnīcās, ēdnīcās un citos līdzīgos kolektīvos uzņēmumos, dalībvalstis atkarībā no attiecīgā uzņēmuma veida var noteikt iepakojuma maksimālo ietilpību, kas pārsniedz piecus litrus.

3. pants

Aprakstu atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118. pantam uzskata par produkta komercnosaukumu, kā minēts Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 1. apakšpunktā.

Eļļu, kas minētas 1. panta 1. punktā, marķējumā papildus šā panta pirmajā daļā minētajam aprakstam, bet ne obligāti tā tuvumā, skaidri un neizdzēšami ir norādīta šāda informācija par eļļas kategoriju:

a) neapstrādāta augstākā labuma olīveļļa:

“augstākās kategorijas olīveļļa, kas iegūta tieši no olīvām un vienīgi ar mehāniskiem līdzekļiem”;

b) neapstrādāta olīveļļa:

“olīveļļa, kas iegūta tieši no olīvām un vienīgi ar mehāniskiem līdzekļiem”;

c) olīveļļa, kas sastāv no rafinētām olīveļļām un neapstrādātām olīveļļām:

“eļļa, kas sastāv vienīgi no rafinētām olīveļļām un eļļām, kas iegūtas tieši no olīvām”;

d) olīvu izspaidu eļļa:

“eļļa, kas sastāv vienīgi no eļļām, kuras iegūtas, pārstrādājot produktu, kurš iegūts pēc olīveļļas ekstrahēšanas, un eļļām, kuras iegūtas tieši no olīvām”

vai

“eļļa, kas sastāv vienīgi no eļļām, kuras iegūtas, pārstrādājot olīvu izspaidas, un eļļām, kuras iegūtas tieši no olīvām”.

4. pants

1. Neapstrādātas augstākā labuma olīveļļas un neapstrādātas olīveļļas, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XVI pielikuma 1. punkta a) un b) apakšpunktā, marķējumā ir norādīts izcelsmes apzīmējums.

Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XVI pielikuma 3. un 6. punktā definēto produktu marķējumā izcelsmes apzīmējumu nenorāda.

Šajā regulā “izcelsmes apzīmējums” ir norāde uz ģeogrāfisku apgabalu uz iepakojuma vai iepakojumam piestiprinātajā etiķetē.

▼B

2. Izcelsmes apzīmējumos, kas minēti 1. punktā, iekļauj:

a) olīveļļai, kuras izcelsme saskaņā ar 4. un 5. punkta noteikumiem ir vienā dalībvalstī vai trešā valstī, – norādi attiecīgi uz dalībvalsti, Savienību vai trešo valsti;

b) maisījumiem no olīveļļām, kuru izcelsme saskaņā ar 4. un 5. punkta noteikumiem ir vairāk nekā vienā dalībvalstī vai trešā valstī, – attiecīgi vienu no šādām norādēm:

i) "Eiropas Savienības izcelsmes olīveļļu maisījums" vai norādi uz Savienību;

ii) "olīveļļu maisījums, kam nav Eiropas Savienības izcelsmes" vai norādi uz izcelsmi ārpus Savienības;

iii) "Eiropas Savienības izcelsmes olīveļļu un olīveļļu, kam nav Eiropas Savienības izcelsmes, maisījums" vai norādi uz izcelsmi Savienībā un ārpus Savienības; vai

c) aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kā minēts Regulā (EK) Nr. 510/2006, atbilstīgi attiecīgā produkta specifikācijai.

3. Par izcelsmes apzīmējumiem, uz kuriem attiecas šī regula, neuzskata tirdzniecības markas vai uzņēmumu nosaukumus, kuru reģistrācijas pieteikumi iesniegti vēlākais 1998. gada 31. decembrī saskaņā ar Direktīvu 89/104/EEK vai vēlākais 2002. gada 31. maijā saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 ([1]).

4. Izcelsmes apzīmējumu attiecībā uz ievedumiem no kādas trešās valsts nosaka saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 22. līdz 26. pantu.

5. Izcelsmes apzīmējums, kurā minēta dalībvalsts vai Savienība, atbilst ģeogrāfiskajam apgabalam, kur attiecīgās olīvas novāktas vai kur atrodas olīveļļas spiestuve, kurā eļļu ekstrahēja no olīvām.

Ja olīvas ir novāktas dalībvalstī vai trešā valstī, kurā neatrodas olīveļļas spiestuve, kurā eļļu ekstrahēja no olīvām, izcelsmes apzīmējums ietver šādu tekstu: "(augstākā labuma) neapstrādāta olīveļļa, kas iegūta (Savienības vai attiecīgās dalībvalsts nosaukums) no olīvām, kuras novāktas (Savienības, attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts nosaukums)".

5. pants

No neobligātajām norādēm, kas var būt kādas 1. panta 1. punktā minētas eļļas marķējumā, šajā pantā paredzētās norādes obligāti atbilst šādām prasībām:

a) norāde "pirmā aukstā presēšana" var būt tikai neapstrādātām augstākā labuma olīveļļām vai nepastrādātām olīveļļām, kas iegūtas temperatūrā, kura ir zemāka par 27 ° C, pirmo reizi mehāniski presējot olīvu pastu atbilstīgi tradicionālai ekstrahēšanas sistēmai, izmantojot hidrauliskās preses;

([1]) OV L 11, 14.1.1994., 1. lpp.

▼B

b) norāde “aukstā presēšana” var būt tikai neapstrādātām augstākā labuma olīveļļām vai nepastrādātām olīveļļām, kas iegūtas temperatūrā, kura ir zemāka par 27 ° C, perkolējot vai centrifugējot olīvu pastu;

c) norādes par organoleptiskajām īpašībām attiecībā uz garšu un/vai smaržu var būt tikai neapstrādātām augstākā labuma olīveļļām vai neapstrādātām olīveļļām; Regulas (EEK) Nr. 2568/91 XII pielikuma 3.3. punktā minētos terminus marķējumā var izmantot tikai tad, ja tie ir pamatoti ar novērtējuma rezultātiem, kas veikts saskaņā ar minētajā pielikumā noteikto metodi;

d) norāde uz skābumu vai maksimālo skābumu var būt tikai tad, ja tai ar tāda paša izmēra burtiem un tajā pašā redzes laukā ir pievienota norāde par peroksīda skaitli, vasku saturu un ultravioleto absorbciju, kas noteikta saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2568/91.

Produkti, kurus pārdod ar preču zīmi, kuras reģistrācijai pieteikums iesniegts ne vēlāk kā 2008. gada 1. martā un kurā ietilpst vismaz viens no Regulas (EEK) Nr. 2568/91 XII pielikuma 3.3. punktā minētajiem terminiem, līdz ►C1 2011. gada 1. novembrim ◄ drīkst neatbilst šīs Regulas 5. panta pirmās daļas c) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

6. pants

1. Ja 1. panta 1. punktā minēto eļļu saturs olīveļļas un citu augu eļļu maisījumā marķējumā norādīts ārpus sastāvdaļu saraksta, izmantojot vārdus, attēlus vai grafiskus attēlus, attiecīgā maisījuma tirdzniecības nosaukums ir šāds: “Augu eļļu (vai attiecīgo augu eļļu konkrēti nosaukumi) un olīveļļas maisījums”, kam tieši seko olīveļļas procentuālais saturs maisījumā.

Olīveļļas saturu maisījumā var norādīt maisījuma marķējumā ar attēliem vai grafiskiem attēliem, kas minēts pirmajā daļā tikai tad, ja tās saturs attiecīgajā maisījumā ir vairāk nekā 50 %.

Dalībvalstis var aizliegt savā teritorijā ražot pirmajā daļā minētos iekšējam patēriņam paredzētos olīveļļas un citu augu eļļu maisījumus. Tomēr tās nedrīkst aizliegt ne šādu citās valstīs ražotu maisījumu tirdzniecību savā teritorijā, ne šādu tirdzniecībai citā dalībvalstī vai eksportam paredzētu maisījumu ražošanu savā teritorijā.

2. Ja šīs regulas 1. panta 1. punktā minēto eļļu saturs pārtikas produktā, izņemot 1. punktā norādītos produktus, marķējumā norādīts ārpus sastāvdaļu saraksta, izmantojot vārdus, attēlus vai grafiskus attēlus, tad tieši aiz produkta tirdzniecības nosaukuma jābūt norādītam olīveļļas procentuālajam sastāvam attiecībā pret produkta kopējo tīrsvaru, kā minēts šīs regulas 1. panta 1. punktā; šis noteikums neattiecas uz tunčiem olīveļļā, kā minēts Padomes Regulā (EEK) Nr. 1536/92 ([1]), un sardīnēm olīveļļā, kā minēts Padomes Regulā (EEK) Nr. 2136/89 ([2]).

([1]) OV L 163, 17.6.1992., 1. lpp.
([2]) OV L 212, 22.7.1989., 79. lpp.

▼B

Pievienotās olīveļļas procentuālo sastāvu attiecībā pret produkta kopējo tīrsvaru var aizstāt ar pievienotās olīveļļas procentuālo sastāvu attiecībā pret tauku kopējo tīrsvaru, pievienojot vārdus "tauku procentuālais sastāvs".

3. Aprakstus, kas minēti 3. panta pirmajā daļā, šā panta 1. un 2. punktā minēto produktu marķējumā var aizstāt ar vārdu "olīveļļa".

Tomēr, ja produkta sastāvā ir olīvu izspaidu eļļa, vārdu "olīveļļa" aizstāj ar vārdiem "olīvu izspaidu eļļa."

4. Informācija, kas minēta 3. panta otrajā daļā, šā panta 1. un 2. punktā minēto produktu marķējumā nav jānorāda.

7. pants

Pēc tās dalībvalsts pieprasījuma, kurā atrodas ražotāja, iepakotāja vai pārdevēja adrese, kas ir norādīta marķējumā, attiecīgā persona nodrošina atbilstīgus dokumentus saistībā ar norādēm, kas minētas 4., 5. un 6. pantā, pamatojoties uz vienu vai vairākiem šādiem elementiem:

a) faktiem vai zinātniski konstatētiem faktiem;

b) analīžu rezultātiem vai automātiskiem ierakstiem, kas veikti raksturīgiem paraugiem;

c) administratīvu vai grāmatvedības informāciju, ko glabā saskaņā ar Savienības un/vai valsts noteikumiem.

Attiecīgā dalībvalsts pieņem pielaides starp 4., 5. un 6. pantā minētajām norādēm marķējumā, no vienas puses, un secinājumiem, ko izdara, pamatojoties uz sniegtajiem atbilstīgajiem dokumentiem un/vai neatkarīgu ekspertu atzinumiem, no otras puses, ņemot vērā attiecīgo metožu un dokumentu precizitāti un atkārtojamību un, ja vajadzīgs, neatkarīgo ekspertu atzinumu precizitāti un atkārtojamību.

8. pants

1. Katra dalībvalsts nosūta par šīs regulas piemērošanas kontroles pasākumiem atbildīgās iestādes vai iestāžu nosaukumus un adreses Komisijai, kura informē citas dalībvalstis un visas ieinteresētās personas, kas to pieprasa.

2. Dalībvalsts, kurā atrodas uz marķējuma norādītā ražotāja, iepakotāja vai pārdevēja adrese, līdz tā mēneša beigām, kas seko pārbaudes pieprasījuma iesniegšanas mēnesim, ņem paraugus, un pārbauda uz marķējuma redzamo norāžu patiesumu. Šo pieprasījumu var nosūtīt:

a) Komisijas kompetentās struktūrvienības;

b) attiecīgās dalībvalsts tirgus dalībnieku organizācija, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125. pantā;

c) citas dalībvalsts kontroles organizācija.

▼B

3. Pieprasījumiem, kas minēti 2. punktā, pievieno visu informāciju, kas vajadzīga pieprasītajai pārbaudei, un jo īpaši:

a) attiecīgās eļļas parauga ņemšanas vai pirkuma datumu;

b) uzņēmuma, kurā ņemts paraugs vai kurā nopirkta attiecīgā eļļa, nosaukumu vai firmas nosaukumu un adresi;

c) attiecīgo partiju numuru;

d) kopiju visām etiķetēm, kas redzamas uz attiecīgās eļļas iesaiņojuma;

e) analīžu vai citu neatkarīgu ekspertu atzinumu rezultātus, norādot izmantotās metodes un attiecīgās laboratorijas vai eksperta vārdu vai nosaukumu un adresi;

f) ja vajadzīgs, tirdzniecības uzņēmuma norādīto attiecīgās eļļas piegādātāja vārdu un adresi.

4. Līdz trešā mēneša beigām pēc tā mēneša, kurā iesniegts 2. punktā minētais pieprasījums, attiecīgā dalībvalsts informē pieprasītāju par pieprasījumam piešķirto atsauces numuru un veiktajām darbībām.

9. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, tostarp attiecībā uz sankciju sistēmu, lai nodrošinātu šīs regulas izpildi.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par šim nolūkam veiktajiem pasākumiem ne vēlāk kā 2002. gada 31. decembrī, un par šo pasākumu grozījumiem – līdz tā mēneša beigām, kas seko mēnesim, kad tie pieņemti.

Čehija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Slovēnija un Slovākija paziņo Komisijai par pirmajā daļā minētajiem pasākumiem ne vēlāk kā 2004. gada 31. decembrī un par šo pasākumu grozījumiem – līdz tā mēneša beigām, kas seko mēnesim, kad tie pieņemti.

Bulgārija un Rumānija paziņo Komisijai par pirmajā daļā minētajiem pasākumiem ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī un par šo pasākumu grozījumiem – līdz tā mēneša beigām, kas seko mēnesim, kad tie pieņemti.

2. Lai pārbaudītu 4., 5. un 6. pantā minētās norādes, attiecīgās dalībvalstis var noteikt kārtību to uzņēmumu apstiprināšanai, kuru iepakošanas iekārtas atrodas to teritorijā.

Apstiprinājumu un burtu un ciparu identifikācijas kodu piešķir visiem uzņēmumiem, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

a) uzņēmuma rīcībā ir iepakošanas iekārtas;

b) tas apņemas apkopot un uzglabāt apliecinošus dokumentus, ko dalībvalsts pieprasa saskaņā ar 7. pantu;

▼B

c) tam ir uzglabāšanas sistēma, kura nodrošina iespēju atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts prasībām pārbaudīt izcelsmes vietu eļļām, kam ir norādīta izcelsme.

Marķējumā vajadzības gadījumā ir apstiprinātās iepakošanas rūpnīcas burtu un ciparu kods.

10. pants

Attiecīgās dalībvalstis ne vēlāk kā katra gada 31. martā nosūta Komisijai ziņojumu, kurā ir šāda informācija par iepriekšējo gadu:

a) pārbaužu pieprasījumi, kas saņemti saskaņā ar 8. panta 2. punktu;

b) sāktās pārbaudes un tās, kas iepriekšējos tirdzniecības gados sāktas un vēl nav pabeigtas;

c) sakarā ar veiktajām pārbaudēm noteiktie papildu pasākumi un piemērotās sankcijas.

Ziņojumā šo informāciju sniedz, norādot gadu, kad pārbaude sākta, un pa pārkāpuma kategorijām. Vajadzības gadījumā tajā norāda visas īpašās grūtības, ar kurām nācies sastapties, un ieteiktos kontroles pasākumu uzlabojumus.

11. pants

Regulu (EK) Nr. 1019/2002 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas II pielikumā.

12. pants

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Produktus, kuri ir likumīgi izgatavoti un kuriem etiķetes uzlīmētas Savienībā vai kuri likumīgi ievesti Savienībā un laisti brīvā apgrozībā līdz 2012 gada 1. jūlijam, var tirgot, līdz visi krājumi ir izmantoti.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

Atceltā regula ar sekojošo grozījumu sarakstu

Komisijas Regula (EK) Nr. 1019/2002 (OV L 155, 14.6.2002., 27. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 1964/2002 (OV L 300, 5.11.2002., 3. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 1176/2003 (OV L 164, 2.7.2003., 12. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 406/2004 (OV L 67, 5.3.2004., 10. lpp.)	tikai 3. pants
Komisijas Regula (EK) Nr. 1750/2004 (OV L 312, 9.10.2004., 7. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 1044/2006 (OV L 187, 8.7.2006., 20. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 632/2008 (OV L 173, 3.7.2008., 16. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 1183/2008 (OV L 319, 29.11.2008., 51. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 182/2009 (OV L 63, 7.3.2009., 6. lpp.)	
Komisijas Regula (ES) Nr. 596/2010 (OV L 173, 8.7.2010., 27. lpp.)	

▼B

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1019/2002	Šī regula
1.–8. pants	1.–8. pants
9. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts
9. panta 2. punkts	9. panta 2. punkts
9. panta 3. punkts	—
10. pants	10. pants
11. pants	—
—	11. pants
12. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
12. panta 2. punkta pirmais ievilkums	—
12. panta 2. punkta otrais ievilkums	—
12. panta 2. punkta trešais ievilkums	—
12. panta 2. punkta ceturtais ievilkums	—
12. panta 2. punkta piektais ievilkums	12. panta 2. punkts
—	I pielikums
—	II pielikums